

Sokak Hayvanlarının da Can Taşıdığını Unutmamalım

Zamanın en büyük âlimlerinden olan Zebilli Ali Efendi, herkes tarafından sevilen, sayılan hoş sohbet bir insanmış. Bir bahar mevsimi arkadaşları ile evinin bahçesinde dostlarıyla sohbet ederlerken bahçe, adeta bir renk ve ses cümbüşü imiş. Çiçeklerin burcu burcu rayihası içinde, ağaçların tepesinden cıvı cıvı serçe ve bülbül sesleri geliyormuş. Sohbet kuşlarla başlamış, insanlar üzerine devam etmiş.

Arkadaşlarından biri: “ Hocam en çok hangi kuşu seversiniz? Hocanın verdiği cevap:”Ben bütün kuşları severim. Sadece kuşları değil bütün hayvanları severim. Peki, hocam insanlarla alakalı düşünceleriniz? İnsanları da severim ama hepsini değil. Hayvanların hepsi sevmeye layık olduğu halde, insanların hepsi sevmeye layık değildir. Bazı davranışlarıyla hayvanlardan daha aşağı düşerler. Sizce insan mı hayvandan üstün, yoksa hayvan mı insandan üstün? İnsanlar hayvandan üstün yaratıklar olmasına rağmen, hayvanların da insandan üstün tarafları vardır. Mesela onların içinde hiçbir müşrik ve münkir, hiçbir yalancı, dolancı, nankör ve sahtekâr yoktur.” Zebilli Ali Efendinin kanaatine bir nokta koyalım.

Dikkat ederseniz başıboş dolaşan bir sokak köpeğine bir kemik veya ekmek parçası verdiğinizde, boylu boyunca yere uzanıp, göz yumup açarak minnetini ifade edişine hayranlık duymamak mümkün değildir. Baktığınızda o gözlerde sevginin hasını görebilirsiniz. Yine bir köpek ölünün yanından geçerken, arkadaşlarının burunlarını kapatıp, gözlerini yumarken, Peygamberimizin ölü köpeğin dişlerinin güzelliğinden söz etmesi ne kadar anlamlı. Demek ki her şey gözde düğümleniyor. Güzel bakan leşte de olsa güzeli, çirkin bakan da güzel de bile çirkinini görüyor.

. Zaman zaman Sultan yaylasındaki kulübeme, fırınlardan temin ettiğim bayat ekmeklerle çıkıyorum. Yayladaki sahipsiz köpekler önümden giden arabalar için kollarını kıpırdatmazken, beni ve arabamı görünce yerlerinden fırlayıp, kuyruk sallayarak arabamı karşılamaları inanılmaz bir şekilde beni duygulandırıyor.

Evcil hayvanlar içinde köpeklerin en sadık hayvan olduğu söyleniyor. Doğrudur. Herhangi bir köpeğe kim bir lokma ekmek verse, onun kokusunu alır,

ölesiye kadar onu unutmaz, gördüğünde tanır ve sevecen gözle bakar kuyruğunu sallamış. Nitekim İnançlarından dolayı zalim Roma krallarından kaçıp mağaraya sığınan gençleri iki ayağı üzerinde mağaranın ağzında koruyan Kıtmir gibi Japonya'da her sabah metroya kadar sahibini uğurlayıp, mesai dönüşü yine sahibini karşılayan köpek, bir gün sahibi iş yeri kazası geçirip dönmeyince ölünceye kadar yıllarca istasyonda beklemesi, yine ülkemizde hastaneye yatan sahibini, hastaneden çıkıncaya kadar hastane bahçesinde bekleyen köpek gibi, nice sahibine sadakatle bağlı olan köpek haberlerini siz de sanırım benim gibi ilgi ile izliyorsunuzdur. Bütün bunlardan sonra sokaktaki köpeğe tekme atan ile, zevkine arabası ile köpek ezen, kedi yavrularını çuvala doldurup çöp konteynırına atan kardeşlerimize ne diyelim? Kedi – köpek - at ve yaban hayvanların hem cinsleri ve mağdur olan diğer hayvan yavrularına nasıl merhametle yaklaştıklarını gördüğümüz halde bunlardan ibret alıp duygulanmayarak sokak hayvanlarına sadistçe acımasız davrananlar hakkında gelin Zembilli Ali Efendiye hak vermeyin. Bu tipler işte hayvanlardan da aşağı yaratıklardır. Hâşâ bu tiplerin dünyaya gelme sebebi acaba canlılara eza ve cefa etmek mi acaba? İnsanla hayvan arasındaki sevgiyi yeşerten paylaşma duygusudur. Hayvan sevmenin zenginlikle, fakirlikle de bir ilgisi yoktur. Çoklarının zannettiği gibi hayvan besleyenlerin hepsinin canı sıkılan, etrafın ilgisini çekmek isteyen varlıklı insanlar olduklarını düşünmek de yanlıştır. Nice yoksul ve dar gelimli insanlar vardır ki mahallenin kedisine, köpeğine sahip çıkar onlara gönüllü bakıcı olur. Kısacası hayvanları sevmeyen çiçeği, böceği sevmediği gibi insanları da sevmezler

Geçtiğimiz Cuma günü, çölde susuzluktan dili bir karış çıkmış köpeği sulayan günahkâr insanın günahlarını, Cenab-ı Hakk'ın affettiğini hocamız vaazında söyledi. Hele bu yaz mevsiminde kapımızın önüne evcil hayvanlar için bırakacağımız bir çömlek su, yarın ahrette günahlarımıza kefarete olabilir. Hayvanların da bizim gibi can taşıdığını, bizim gibi acıkıp susadığını unutmayalım.www.kadirkeskin.net